

# РЕШЕНИЕ

№ 121

гр. Белоградчик, 09.10.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – БЕЛОГРАДЧИК, П-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,**  
в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета  
година в следния състав:

Председател: Антон Ел. Антов

при участието на секретаря Жанета Г. Еленкова  
като разгледа докладваното от Антон Ел. Антов Гражданско дело №  
20231310100304 по описа за 2023 година

и за да се произнесе съдът взе предвид следното :

Предявени са обективно съединени иски с пр. осн. чл. 344 ал.1 т. 1, 2 и 3 КТ.

Ищцата П. С. П. излага в предявената искова молба : Работела на длъжността  
“образователен медиатор“ в СУ Св.Св. Кирил и Методий“ гр. Димово, обл. Видин по тр.  
договор № 545/29.06.2022 г. по чл. 68 ал.1, т.1 КТ по НП „Подкрепа на образователните  
медиатори и социални работници“ със срок до 31.12.2022 г.

Ищцата е останала да работи и след 31.12.2022 г., видно от доп. споразумение м/у страните  
№ 245/12.01.2023 г., споразумението е сключено след повече от 5 работни дни и ТПО е  
трансформирано в тр. договор за неопределено време.

ТПО на ищцата е прекратено със заповед № 557/22.06.2023 г., считано от 01.07.2023 г., с  
мотив – изтичане на уговоР.я срок/ чл. 325 ал.1 т.3 КТ /

Твърди, че Заповедта е незаконосъобразна, защото след 01.01.2023 г. ищцата е сключила тр.  
договор за неопределено време, тъй като работодателят не е възразил с/у оставането и на  
работа и дори е увеличил заплатата и с цитираното доп. споразумение. В доп. становище  
твърди, че представените от ответника доказателства за сключен тр. договор №  
545/29.06.2022 г. във вр. с НП „Подкрепа на образователните медиатори и социални  
работници“ са ирелевантни, тъй като „в тр. договор № 545/29.06.2022 г. не е посочено, че  
работи по някаква програма“.

Моли да бъде признато за незаконно и отменено уволнението, да бъде възстановена на  
предишната и работа и бъде осъдено ответното учреждение да и заплати обезщетение по чл.

344 ал.1 т.3 във вр. с 225 КТ за периода 01.07.2023 г.-31.08.2023 г. в размер на 1 613.00лв., ведно със законната лихва до изплащане на задължението.

Представя писм. доказателства, претендира разноски.

Назначеното вещо лице по допуснатата ССЕ е представило заключение за размера на брутното тр. възнаграждение на ищеца във вр. с претендираното обезщетение по чл. 344 ал.1 т.3 във вр. с чл. 225 ал.1 КТ. Заключение не оспорено от страните и е прието като доказателство по делото.

Проц. представител на ответника е оспорил предявените искове.

Брани се с правни доводи като твърди, че Заповед № 557/22.06.2023 г. е законосъобразна, защото : - налице е доп. споразумение м/у страните № 245/12.01.2023 г.; - но налице е и доп. споразумение м/у страните № 226/30.12.2022 г., с което крайния срок на договора е изменен от 31.12.2022 г. – на 30.06.2023 г., респ. тр. договор с ищцата не се е превърнал в тр. договор за неопределено време, въпреки, че е продължила да работи след 31.12.2022 г. - останала е на работа именно по силата на доп. споразумение № 226/30.12.2022 г. с краен срок на договора - 30.06.2023 г.

Представя писмени доказателства, претендира разноски.

Съдът преценявайки изложеното в иск. молба и събраните по делото писмени доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, доводите и становищата на страните, приема за установено следното :

От фактическа страна:

Страните не спорят, че ищеца е работел на длъжността “образователен медиатор“ в СУ „Св.Св. Кирил и Методий“ гр. Димово, обл. Видин по тр. договор № 545/29.06.2022 г. по чл. 68 ал.1, т.1 КТ със срок до 31.12.2022 г. ТПО на ищцата е прекратено със заповед № 557/22.06.2023 г., считано от 01.07.2023 г., с мотив – изтичане на уговоР.я срок/ чл. 325 ал.1 т.3 КТ /

В този договор обаче изрично е посочено, че длъжността на ищеца е „образователен медиатор“ по НП „Подкрепа на образователните медиатори и соц. работници““ /реквизит - „Длъжност“/

Видно от приложената по делото НП „Подкрепа на образователните медиатори и соц. работници“/Програмата/ финансирането и е за срок от 01.07.2022 г. до 31.12.2022 г. и за такъв срок първоначално е сключен тр. договор № 545/29.06.2022 г. м/у ищцата и ответника.

Видно от писмо № РД-38-2364/23.12.2022 г. на РУО – Видин срока за изпълнение на дейности по НП „Подкрепа на образователните медиатори и соц. работници“ е удължен до 30.06.2023 г. с Решение на МС.

Съгл. доп. споразумение м/у страните № 226/30.12.2022 г., крайният срок на договора е изменен от 31.12.2022 г. – на 30.06.2023 г.

С доп. споразумение м/у страните № 245/12.01.2023 г., считано от 01.01.2023 г. основната заплата на ищцата е изменена на 780.00 лв.

Със заповед № 557/22.06.2023 г., на СУ „Св.Св. Кирил и Методий“ гр. Димово, ТПО с ищеца е прекратено на осн. чл. 325 ал.1 т.3 КТ / с изтичане на уговоР.я срок/, считано от

01.07.2023 г.

От правна страна

Тежестта на доказване в процеса по трудов спор лежи върху работодателя.

Твърдението на работника или служителя, че уволнението му е незаконно се основава на упражненото от работодателя право на уволнение. Ето защо носителят на това право – работодателя – СУ „Св.Св. Кирил и Методий“ гр. Димово, обл. Видин следва да докаже, че законосъобразно го е упражнил. Такава е константната практика на ВКС на РБ /р. № 432/20.04.1999г по гр. д. № 1358/99г , р. № 292/28-03.1995 г по гр. д. № 1968/95 г. и много др./

Работника е достатъчно само да твърди незаконосъобразността на уволнението, като посочва пороците на същото в иск. молба.

Неоснователен е довода на ищеца относно ирелевантността на представените от ответника писм. доказателства по отношение обстоятелството, че тр. договор с ищцата е сключен във вр. с НП „Подкрепа на образователните медиатори и соц. работници“, тъй като „в тр. договор № 545/29.06.2022 г. не е посочено, че работи по някаква програма“. Както бе посочено по-горе в този договор изрично се сочи, че длъжността на ищеца е „образователен медиатор“ по НП „Подкрепа на образователните медиатори и соц. работници“ /реквизит - „Длъжност“/

И в двете доп. споразумения е посочено, че същите са изменение на договор № 545/29.06.2022 г., съответно – на ред трети отгоре надолу – в споразумение № 226/30.12.2022 г. и на ред осми отдолу нагоре – в споразумение № 245/12.01.2023 г.

За да е налице законосъобразно прекратяване на ТПО на посоченото в Заповедта основание – чл. 328 ал.1 т.3 КТ в настоящия казус следва да са налице следните предпоставки: да е налице сключен тр. договор за определено време по чл. 68 ал.1 т.1 КТ; точно определен момент, в който изтича определеният срок; срока на договора да е изтекъл.

Съдът приема, че посочените предпоставки са налице.

Установено е сключването на срочен трудов договор за определено време - № 545/29.06.2022 г. за изпълнение на временна дейност, предвид първоначалния срок на финансирането на НП „Подкрепа на образователните медиатори и соц. работници“ - от 01.07.2022 г. до 31.12.2022 г. Установен е и момента на изтичане на определеният срок - 31.12.2022 г.

С доп. споразумение м/у страните № 226/30.12.2022 г., крайния срок на договора е изменен от 31.12.2022 г. – на 30.06.2023 г., поради удължаване срока на Програмата до 30.06.2023 г. Поради изложеното, съдът приема, че срока на договор № 545/29.06.2022 г. е изтекъл на 30.06.2023 г.

Съдът намира за неоснователен довода на ищеца, че срочният трудов договор се е трансформирал в безсрочен/чл. 69 ал.1 КТ/, т. к. е продължил да престоира работна сила след изтичане на първоначално уговор.я от страните срок на договора/31.12.2022 г./, без да е налице изрично възражение от страна на работодателя.

По взаимно съгласие на страните може да се изменя съдържанието на трудовия договор. Предмет на изменение може да бъде всяка договорна клауза. Изменението може да бъде

само изрично чрез съвпадащи волеизявления на страните за конкретната клауза.

Изменението може да се изрази в отмяна на договорна клауза, в допълване с нова клауза или в промяна на съществуваща клауза.

В случая е налице третата възможност – промяна на съществуващи клаузи - с доп.

споразумение № 226/30.12.2022 г., е изменен крайният срок на договора - от 31.12.2022 г. - на 30.06.2023 г., а с доп. споразумение № 245/12.01.2023 г. е изменена основната заплата на ищцата - на 780.00 лв.

Няма пречки страните да постигнат взаимно съгласие за изменение едновременно на повече от една клауза, но промяната на една клауза като тази за увеличаване на трудовото възнаграждение, не може да обоснове извод за мълчалива отмяна и на клаузата срочност на договора. Такова тълкуване не отговаря на действителната обща воля на страните да променят само точно определена клауза./ така Решение № 325/21.11.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1539/2010 г., III г.о., Решение № 376/26.10.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1405/2010 г., IV г.о./ Следователно, тъй като не е отменена клаузата за срочност на договор № 545/29.06.2022 г. с нито едно от двете доп. споразумения, то ищцата е продължила да работи при ответника не при липса на изрично възражение от страна на работодателя, а по сила на доп. споразумение № 226/30.12.2022 г. към тр. договор № 545/29.06.2022 г. - до изтичане срока на договора – 30.06.2023 г.

В последствие работодателят е изразил изрично волята си за прекратяване на трудовото правоотношение поради изтичане срока на договора като е връчил на работника заповед № 557/22.06.2023 г., именно за да избегне прилагането на чл. 69, ал.1 КТ.

Поради изложеното съдът приема, че прекратяването на тр. договор на ищеца за длъжността – “образователен медиатор“ по НП „Подкрепа на образователните медиатори и соц. работници“ в СУ „Св.Св. Кирил и Методий“ гр. Димово, обл. Видин, извършено със заповед № 557/22.06.2023 г., на осн. чл. 325 ал.1 т.3 КТ е законосъобразно, респ. предявеният иск с пр. осн. чл. 344 ал.1 т. 1 КТ - неоснователен.

С оглед неоснователността на главния иск за отмяна уволнението на ищеца, неоснователен се явява и акцесорния иск по чл. 344 ал.1 т.2 КТ за възстановяването му на заеманата до уволнението длъжност – “образователен медиатор“ по НП „Подкрепа на образователните медиатори и соц. работници“ в СУ „Св.Св. Кирил и Методий“ гр. Димово, обл. Видин, поради което съдът го отхвърля.

С оглед неоснователността на главния иск за отмяна уволнението на ищеца, неоснователен се явява и акцесорния иск по чл. 344 ал.1 т.3 КТ за заплащане на обезщетение за времето, през което е останал без работа в размер на 1 613.00лв.

С оглед изхода на спора на ищеца не се следват разноски по делото в размер 1 410.00 лв. - адв. възнаграждение.

Въпреки изхода на спора ищеца не следва да плати на ответника разноски по делото в размер на 780.00лв. - адв. възнаграждение, тъй като не са представени доказателства, че договореното адв. възнаграждение е платено

Водим от горното съдът

## РЕШИ:

Отхвърля предявените от П. С. П. с ЕГН \*\*\*\*\* от гр. Д., обл. Видин, ул. “....” № .. срещу СУ „Св.Св. Кирил и Методий“ гр. Димово, с адрес гр. Димово, обл. Видин, ул. „Г. Димитров“ № 38 искове за признаване на уволнението извършено със заповед № 557/22.06.2023 г. на Директора на СУ „Св.Св. Кирил и Методий“ гр. Димово за незаконно и неговата отмяна, за възстановяване на предишната и работа и за заплащане на обезщетение за времето, през което е останала без работа поради уволнението през периода 01.07.2023 г.-31.08.2023 г. в размер на 1 613.00лв. с пр. осн. чл. 344 ал.1 т.1, 2 и 3 КТ като неоснователни.

Оставя без уважение искането на СУ „Св.Св. Кирил и Методий“ гр. Димово, обл. Видин за присъждане разноси по делото в размер на 780.00 лв. - адвокатско възнаграждение

Оставя без уважение искането на П. С. П. с ЕГН \*\*\*\*\* за присъждане разноси по делото в размер на 1 410.00 лв. - адвокатско възнаграждение

Решението може да се обжалва пред ВОС в двуседмичен срок, считано от 09.10.2023 г.

Съдия при Районен съд – Белоградчик: \_\_\_\_\_